

KALEVALA-TARINAKORTTI

KARHU

Kussa on ohto tuuvitettu,
Mesikämmen käännytetty?
Luona kuun, tykönä päivän,
Otavaisten olkapäillä,
Kultasessa kätkyessä.
Sieltä on maahan laskettuna
Kultaisissa ketjusissa,
Vitjoissa hopeasissa.

3869. Pielisjärvi. Krohn n. 9159. -85.

Kylänlahti. Antti Kotilainen.

Euroopan unioni
Euroopan aluekehitysrahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

KALEVALA-TARINAKORTTI

KÄYTTÖVINKKI:

- luontomatkailu
- käsityötuotteet

Karhu on ollut suomalaisille vahvin ja mytologisesti ehkä tärkein voimaeläin kautta aikojen. Voimaeläimenä karismaattinen karhu kuvastaa rohkeutta, vahvuutta, varmuutta sekä voimaa. Toisaalta sen energiassa on myös lempeyttä, äidillistä suojaa sekä veljeyttä, mikä ilmenee karhuemolla suojelemalla pentujaan.

Karhusta puhuttiin kunnioittavasti sen nimeä vältellen, sillä uskottiin, että oman nimensä kuullessaan karhu muuttuisi entistä pahemmaksi pedoksi ja osaisi ennakoida metsämiesten aikomukset tai saapuisi karjanhoitajien alueelle. Näitä kiertoilmauksia on suomen kielessä yli 300, ja käytetyimpiä niistä ovat esimerkiksi otso, kontio, otsonen, mesikämmen, metsäläinen, metsänmörkö, metsän kulta, metsän kuningas, metsänmies tai metsänukko, nallenpoika, kouvo ja kouko.

Karhun vertaileminen ihmiseen oli yleistä suomalaisten ja karjalaisten keskuudessa. Vertailussa olevia yhtäläisyyksiä karhun ja ihmisen välillä olivat karhun kuluttaman ruoan monipuolisuus, sen kyky kävellä takajaloillaan pystyasennossa, jalanjäljen muoto, fyysiset mitat, ilmeet sekä kyyneleet. Kansanperinteessä karhua on kutsuttu sukulaiseksi, kuten serkuksi tai isoisäksi.

